

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 7/2019
01.10.2019. године
Београд

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

ВЕЗА: ИИВ 1795/19 (стари број 19 ИИВ 4946/17)

Извод из записника са X седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 27.09.2019. године.

О Д Л У К А

ОДБАЦУЈЕ СЕ као непотпун захтев Првог основног суда у Београду за решавање спорног правног питања.

Образложење

Први основни суд у Београду је актом од 26.07.2019. године, по службеној дужности поднео Врховном касационом суду захтев за решавање спорног правног питања на основу чланова 180-185. ЗПП.

У захтеву је наведено да се приликом поступања у предметима извршења на основу веродостојне исправе показало као спорно, питање месне надлежности суда за одлучивање о предлогу за извршење. Затим, да се у конкретном предмету који је достављен уз овај захтев, тај суд својим решењем И.Ив 4946/17 од 19.06.2018. године огласио месно ненадлежним за поступање на основу члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу и одлучио да се списи предмета по правноснажности решења доставе Трећем основном суду у Београду као месно и стварно надлежном јер се пребивалиште извршног дужника налази у Земуну, као територији обухваћеној месном надлежношћу тог суда. Како је Трећи основни суд у Београду изазвао негативни сукоб месне надлежности и предмет доставио Вишем суду у Београду, овај је одлучујући о насталом сукобу надлежности у смислу члана 22. ЗПП, нашао да је за поступање у овом извршном предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

У образложењу решења које се налази у списима предмета, Виши суд у Београду је закључио да је у конкретном случају реч о предмету у којем за поступање није искључиво месно надлежан Трећи основни суд у Београду, те да се зато Први

основни суд у Београду (кога је одредио као месно надлежног за поступање) није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним за поступање по предлогу за одређивање извршења, без приговора извршног дужника, применивши члан 19. став 1. ЗПП, чије се одредбе сходно примењују у извршном поступку, на основу члана 39. ЗИО.

Како је у већем броју предмета извршења на основу веродостојне исправе Виши суд у Београду донео истоврсна решења везано за питање месне надлежности суда по предлогу за одређивање извршења, сходно примењујући одредбе ЗПП, као и због потребе уједначавања судске праксе и обезбеђивања правне сигурности, Први основни суд у Београду сматра потребним да Врховни касациони суд донесе одлуку о његовом захтеву за решавање овог спорног питања. Дао је и своје тумачење, сматрајући да у конкретном случају нема места сходној примени одредби ЗПП јер је месна надлежност изричито прописана у члану 7. Закона о извршењу и обезбеђењу (ЗИО), а овај закон је специјални у односу на Закон о парничном поступку (ЗПП), односно примењује се правило *lex specialis derogat legi generali*.

Навео је и додатне разлоге зашто сматра да су решења Вишег суда у Београду заснована на погрешној примени материјалног права, истичући да би се прихватањем оваквих решења нарушила правна сигураност. Наиме, уколико би било који суд био месно надлежан да донесе решење о извршењу независно од места пребивалишта, односно боравишта извршног дужника, само на основу чињенице да је том суду извршни поверилац поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, а не постоји искључива месна надлежност неког другог суда, онда би дошло до ситуације да се решења донета у том извршном поступку, у случају немогућности достављања извршном дужнику, достављају преко огласне табле тог суда, чиме би он био онемогућен да га заиста прими.

На седници Грађанског одељења одржаној 27.09.2019. године, Врховни касациони суд је на основу члана 182. ЗПП, одбацио захтев Првог основног суда у Београду за решавање спорног правног питања, налазећи да је захтев непотпун. Наиме, иако захтев садржи приказ утврђеног стања ствари и сопствено тумачење спорног правног питања, питање није формално постављено јер је само формулисано као: **„питање месне надлежности за одлучивање о предлогу за извршење на основу веродостојне исправе.“**

Поред тога, о овом спорном правном питању се као што је то и наведено у захтеву, већ изјаснио Виши суд у Београду кроз више одлука – решења, као стварно и месно надлежан суд за одлучивање по питању сукоба надлежности између судова исте врсте у смислу члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Слијепчевић**